

4) gminne komisje społeczne, działające przy zarządach gmin.

Art. 13. 1. Tryb powoływania i skład społecznych organów, przewidzianych w art. 12, oraz ich zakres i sposób działania określi Pełnomocnik Rządu w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

2. Do Głównej Komisji Społecznej do walki z analfabetyzmem wchodzi przedstawiciel Rady Państwa, a do wojewódzkich, powiatowych i gminnych komisji społecznych delegują po jednym przedstawicielu prezydya właściwych rad narodowych.

Art. 14. 1. Pełnomocnik Rządu może wprowadzić na całym obszarze lub w niektórych okręgach Państwa obowiązki pełnienia społecznej służby walki z analfabetyzmem.

2. Społeczna służba walki z analfabetyzmem polega na obowiązku spełniania zleconych czynności w zakresie: rejestracji i nauczania analfabetów i półanalfabetów oraz organizowania opieki społecznej, niezbędnej w związku z pobieraniem przez nich nauki.

Art. 15. Do pełnienia społecznej służby walki z analfabetyzmem powołuje Pełnomocnik Rządu albo na jego zlecenie wojewódzki lub powiatowy pełnomocnik do walki z analfabetyzmem.

Art. 16. 1. Do pełnienia społecznej służby walki z analfabetyzmem może być powołana każda osoba, która posiada dostateczne kwalifikacje do pełnienia czynności, określonych w art. 14 ust. 2. Kwalifikacje te określi Pełnomocnik Rządu.

2. Powołanie może nastąpić bez zgody osoby powołanej tylko:

- 1) w miejscowości jej zamieszkania lub zatrudnienia;
- 2) na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy;
- 3) w wymiarze nie przekraczającym dwanaście godzin tygodniowo.

3. Za pełnienie społecznej służby walki z analfabetyzmem pobierają osoby powołane do tej służby wynagrodzenie według zasad i na warunkach, które określi Pełnomocnik Rządu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

R o z d z i a ł 3.

Rejestracja i nauczanie.

Art. 17. Osoby, podlegające obowiązkowi nauki (art. 3), powinny zgłosić się do rejestracji w terminie i miejscu, oznaczonym w zarządzeniu powiatowego pełnomocnika do walki z analfabetyzmem.

Art. 18. Od obowiązku rejestracji zwolnieni są analfabeci i półanalfabeci:

- 1) odbywający służbę wojskową;

2) niezdolni do pobierania nauki wskutek upośledzenia umysłowego;

3) niezdolni do pobierania nauki na kursach wskutek ułomności fizycznej.

Art. 19. Rejestrację analfabetów i półanalfabetów przeprowadzają gminne komisje społeczne w trybie, który określi Pełnomocnik Rządu.

Art. 20. Powiatowy pełnomocnik może zarządzić sprawdzenie umiejętności czytania i pisanja osób, co do których zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że uchyliły się od obowiązku rejestracji. Czynność ta w stosunku do tej samej osoby nie może być powtarzana.

Art. 21. 1. Nauczanie analfabetów i półanalfabetów odbywa się:

1) na państwowych kursach, organizowanych i prowadzonych z polecenia Pełnomocnika Rządu do walki z analfabetyzmem przez kuratorów okręgów szkolenych na zasadach, ustalonych przez Pełnomocnika Rządu w porozumieniu z Ministrem Oświaty (art. 7 pkt 2));

2) na kursach i w zespołach, organizowanych i prowadzonych przez zakłady pracy oraz organizacje społeczne, a zatwierdzonych przez Pełnomocnika Rządu.

2. Nauczanie analfabetów i półanalfabetów, odbywających służbę wojskową, organizują władze wojskowe.

Art. 22. Nauczanie powinno być tak zorganizowane, aby nie stanowiło przeszkody w wykonywaniu zajęć zawodowych.

Art. 23. Koszty rejestracji analfabetów i półanalfabetów oraz koszty osobowe i rzeczowe nauczania na państwowych kursach ponosi Skarb Państwa w ramach budżetu Ministerstwa Oświaty.

Art. 24. Właściwe organy mogą dla celów rejestracji i nauczania korzystać bezpłatnie z lokali i urządzeń szkół wszelkich typów oraz lokali, przeznaczonych na cele oświatowe.

R o z d z i a ł 4.

Przepisy końcowe.

Art. 25. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Oświaty, Administracji Publicznej i Skarbu.

Art. 26. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

178

U S T A W A

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o planowym rozmieszczeniu lekarzy weterynaryjnych.

Art. 1. 1. W celu wykonania zadań w zakresie podniesienia hodowli zwierząt w ramach Narodowego Planu Gospodarczego, a w szczególności w celu zapewnienia w całym kraju należytej opieki lekarsko-weterynaryjnej nad zwierzętami gospodarskimi dzieli się obszar Państwa na rejony weterynaryjne o określonych normach ilościowych lekarzy weterynaryjnych.

2. Podział obszaru Państwa na rejony weterynaryjne, jak również liczbę lekarzy weterynaryjnych, dopuszczonych do wykonywania praktyki w tych rejonach,

ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w drodze zarządzeń, ogłaszanych w Monitorze Polskim.

Art. 2. 1. W rejonach, obsadzonych przez lekarzy weterynaryjnych w liczbie, odpowiadającej ustalonej normie, podejmowanie praktyki lekarskiej stałej lub czasowej przez innych lekarzy weterynaryjnych wymaga specjalnego zezwolenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych i może nastąpić jedynie dla celów dokształcania się lub z ważnych względów publicznych.

2. Jeżeli liczba lekarzy weterynaryjnych, wykonujących praktykę lekarską w danym rejonie, przekracza normę ilościową, przewidzianą dla tego rejonu, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może określonym lekarzom wyznaczyć do wykonywania praktyki lekarskiej inne rejon, w których liczba lekarzy nie osiąga normy ustalonej.

3. Ograniczeniom, przewidzianym w przepisach ust. 1 i 2, nie podlegają:

- 1) posłowie na Sejm;
- 2) osoby, pełniące czynną służbę wojskową;
- 3) profesorowie, zastępcy profesorów oraz kierownicy instytutów (zakładów) naukowo-badawczych;
- 4) docenci etatowi, pomocnicze siły naukowe szkół akademickich oraz pracownicy naukowcy instytutów (zakładów) naukowo-badawczych, jeżeli ich władza służbowa wystąpi z zatwierdzonym przez właściwego ministra wnioskiem, stwierdzającym konieczność zatrudnienia tych osób na dotychczasowych stanowiskach;
- 5) pracownicy, wykonujący zadania państwowej służby weterynaryjnej w wojewódzkich władzach administracji ogólnej i we władzach naczelnych;
- 6) osoby, które przekroczyły 55 lat życia.

4. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przy wyznaczaniu lekarzom weterynaryjnym rejonów do wykonywania praktyki lekarskiej (ust. 2) winien w miarę możliwości brać pod uwagę dotychczasową ich pracę, kwalifikacje zawodowe, pracę społeczną, wiek, stosunki rodzinne i inne ważne okoliczności.

Art. 3. Przed wyznaczeniem lekarzowi weterynaryjnemu rejonu (art. 2 ust. 2) należy udzielić mu co najmniej dwumiesięcznego terminu w celu wskazania, które z rejonów o nie wypełnionych normach ilościowych najbardziej mu odpowiadają, przy czym należy umożliwić mu przejrzanie wykazu rejonów o nie wypełnionych normach ilościowych.

Art. 4. Lekarz weterynaryjny po upływie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu zarządzenia o wyznaczeniu rejonu traci prawo do wykonywania praktyki lekarskiej poza tym rejonem.

Art. 5. W miastach i osiedlach, w których wprowadzono publiczną gospodarkę lokalami, władze kwatunkowe obowiązane są przydzielić lekarzowi weterynaryjnemu — przesiedlającemu się na skutek wyznaczenia mu rejonu — mieszkanie, odpowiadające jego potrzebom zawodowym i warunkom rodzinnym.

Art. 6. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych udziela przesiedlającemu się do wyznaczonego rejonu leka-

rzowi weterynaryjnemu zasiłku na koszty przesiedlenia się i urzędzenia. Wysokość i warunki wypłaty zasiłku ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 7. 1. Lekarze weterynaryjni obowiązani są w miarę potrzeby do pracy weterynaryjnej w administracji państwowej i w związkach samorządu terytorialnego w rejonach, w których wykonują swój zawód. Podjęcie takiej pracy przez lekarza weterynaryjnego, odbywającego czynną służbę wojskową, wymaga zgody władzy wojskowej.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu — po zasięgnięciu opinii Komisji Centralnej Związków Zawodowych — ustali, ile godzin w ciągu dnia bądź w ciągu innego okresu czasu lekarze weterynaryjni obowiązani są do oznaczonej w ust. 1 pracy, jak również określi sposób powoływania do tej pracy, zasady ustalania wysokości wynagrodzenia i warunki tej pracy oraz przypadki zwolnień od obowiązku jej wykonywania.

Art. 8. Lekarz weterynaryjny, który uchyla się od obowiązku pracy weterynaryjnej w administracji państwowej lub samorządzie terytorialnym, zostaje zawieszony przez wojewódzką władzę administracji ogólnej w prawie wykonywania praktyki lekarsko-weterynaryjnej.

Art. 9. 1. Lekarz weterynaryjny, który wykonuje praktykę wbrew przepisom niniejszej ustawy, podlega karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000 złotych lub jednej z tych kar.

2. Do orzekania powołana jest powiatowa władza administracji ogólnej.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Skarbu oraz Administracji Publicznej.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kociol*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

179

U S T A W A

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o zmianie dekretu z dnia 22 października 1947 r. o przepadku majątku.

Art. 1. W dekrete z dnia 22 października 1947 r. o przepadku majątku (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 390) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów dekretu niniejszego nie stosuje się do przepadku narzędzi, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, oraz do orzeczonego przez sąd przepadku przedmiotów, pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, jak również do przepadku majątku, orzeczonego w postępowaniu karnym skarbowym.“

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości, Obrony Narodo-

wej, Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świętkowski*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymiński*
Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*